బొమ్మిరెడ్డిపల్లి సూర్యారావు

బీచి వొడ్డున ఆవిడ కనిపించేసరికి మెరుపును చూసినట్లు అతని కళ్ళు మిరుమిట్లు కొల్పేయి. ఒక - క్షణం కళ్లు మూసుకున్నాడు. మనం మెరుపును ఎన్ని సార్లు చూసినా చూసినప్పుడల్లా కళ్లు మిరుమిట్లు కొల్పుతాయి, అలాగే ఆవిడ్ని చూసినప్పుడల్లా అతనో క్షణం కళ్ళు మూసుకుంటాడు. ఎప్పుడు కనిపించినా ఆవిడ అందమైన అలంకారాలతో తన విశ్వరూపాన్ని ప్రదర్శిస్తుంది. అతని మనసు ఒక త్రుటికాలం భయంతోనూ ఆనందంతోనూ, సందేహంతోనూ జుగుప్సతోనూ ఇంకా అనేక రకాల ద్వంద్వాలతోనూ నిండి పోతుంది.

ఇంతకీ చూసినదెవరు? చూడబడినదెవరు?

చూసినవాడు కృష్ణమూర్తి. దేశంలో ఉన్న అనేక మంది కృష్ణమూర్తులలో

ఒకడు. బి. ఏ పాసైన అనేక మందిలో ఒకడు. అనేక మంది నిరుద్యోగులలో ఒకడు. చదువు పూర్తయి రెండేళ్ళయినా ఉద్యోగమేదీ దొరకక ఊరు మీద పడి తిరుగుతూ ఇంట్లో చీవాట్లు తింటూ లోకంలో యితరుల మీదా తన మీదా నమ్మకం నశించి ఎవర్ని చూసినా భయ పడుతూ, బ్రతుకంటే బెంగతో అన హ్యాంతో అవమానాలతో నలిగిపోతున్న మనిషి కృష్ణమూర్తి. ఉద్యోగాలకు దరఖాస్తులు వ్రాసి-వ్రాసి దస్తూరీ కుదిరింది. ఎక్కిన గుమ్మం ఎక్కకుండా ఆఫీసుల చుట్టూ తిరిగి-తిరిగి అ[illegible]సులన్నీ కంఠోపాఠం అయాయి. [illegible]లుకుబడి ఉన్న ప్రతివాడ్ని ప్రాధేయపడ[illegible] డబ్బు పోయా పలుకుబడి ప్రతిష్ఠా[illegible]వాలంటే ఏం వుండాలో ఏం పనులు చేయాలో గ్రహించి ఆ అవకాశాలు తన[illegible] లేవనీ ఆ పనులు తనకు చాతకావనీ తెలుసు కున్నాడు.

పగలల్లా ఊరు మీద తిరిగి అలసి పోయి పాతిక పైసలిచ్చి [illegible]ఫీ తాగి సాయంత్రానికి బీచి ఒడ్డు[illegible] నిర్మానుష్యంగా ఉన్న చోటు చూసుకు[illegible] కూర్చున్నాడు కృష్ణమూర్తి.

ఆ సమయంలో కృష్ణమూర్[illegible]చే చూడబడిన మనిషి కుసుమ. పూర్తి పేరు టి. వెంకట కనకదుర్గా కుసు[illegible]కుమారి. పాము కుబుసం విడిచిపెట్టినట్టు [illegible]మె తన పాత పేరు విడిచిపెట్టి కుమా కుసుమ అని కొత్త పేరు పెట్టుకుంది. అందరూ పలకడానికి నోరు తిరగని పేరు నడవని కొత్త కారులా వున్నా వాక[illegible] లేక పోయినా వాకచే కాబట్టి నడిచే పాత కారైనా వయసున్నట్టుగా [illegible]పెత రకం పేరైనా సింపుల్‌గా వుంటుందని కుసుమ అని పెట్టుకుంది. ఆ పేరు యిప్పుడు అనేక మంది నోళ్ళలో సుళువుగా నలిగి ఆవిడ కీర్తికి దోహదమయింది.

కుసుమకి మంచి యవ్వనముంది అందముంది డబ్బుంది చదువుంది తండ్రి కట్టిన భవనముంది ముద్దుగా పెంచిన కుక్కలున్నాయి. వీటన్నిటివల్ల ఆవిడకి ఎక్కువగా గర్వముంది. చెవులకి ఖరీదైన రింగులు మెళ్ళో ఖరీదైన గొలుసు చేతికి రిస్టు వాచీ ఎత్తుమడమల జోడు, కొబ్బరిచెట్టుకు మనీప్లాంటు చుట్టుకున్నట్టు ఒంటికి చుట్టుకున్న టెర్లిన్ చీర- ఇలాంటి అలంకారాలతో బాటు గర్వం కూడా ఆమె అందానికో అలంకారమని చూసిన వాళ్ళంటూ వుంటారు.

ఇంట్లో యిద్దరు డ్రైవర్లున్నప్పటికీ కుక్కని వెనక సీట్లో కూర్చోబెట్టుకుని తనే కారు డ్రైవ్ చేసుకుంటూ బీచికి వచ్చింది కుసుమ. వచ్చి-వచ్చి కృష్ణమూర్తి కూర్చున్న చోటికి వచ్చింది. అక్కడ కృష్ణమూర్తిచే చూడబడింది. కాని కృష్ణమూర్తి ఉనికిని మాత్రం ఆవిడ గుర్తించలేదు ఎందుకంటే, తన ఉనికి యితరులచే గుర్తించబడడమే గాని యితరుల ఉనికి గుర్తించడం ఆవిడకి అలవాటు లేదు.

చేతిలోని బంతి నీట్లోకి విసిరి టామీని పోయి తీసుకు రమ్మంది కుసుమ. దేశంలోని అధిక సంఖ్యాక ప్రజలకంటె పది రెట్లు ఎక్కువగా బలిసి వున్న అల్‌షేషియన్ ఒక్క దూకులో నీటి ఒడ్డుకి పరుగెత్తి బంతిని నోటితో కరిచిపట్టి తీసుకొచ్చి కుసుమ కిచ్చింది. కుసుమ టామీని ముద్దుగా ఒంటి మీద చేత్తో రాసి కౌగలించుకుంది. మళ్ళీ-మళ్ళీ బంతిని రకరకాలుగా విసిరి టామీతో ఆడుకుంది కుసుమ.

కృష్ణమూర్తి టామీని దీక్షగా చూశాడు. తన కంటే టామీయే అదృష్టవంతురాలని అనుకున్నాడు. టామీకి-కుసుమ యింటికి కాపలా కాయడం ఆవిడతో ఆడుకోడం ఆవిడ్ని సంతోష పెట్టడం లాంటి పనేదో వుంది. ఆ వుద్యోగానికి తగినట్టుగా దానికి పుష్టిగా తిండి పెడతారు. పెద్ద భవంతిలో వుంటుంది. కారులో వెళ్తుంది. ఇంకేం కావాలి? తనకా కుక్కకి దొరికిన ఉద్యోగం లాంటిది దొరికినా బాగుండుననుకున్నాడు. కాని ఎవరిస్తారు?

ఈ కుసుమ తను చదివిన కాలేజీలోనే చదివింది. తను బి. ఏ చదివేటప్పుడు ఆవిడ బి. ఎస్. సి చదివేది. ఆవిడ్ని ఎన్నోసార్లు కాలేజీలో చూశాడు. కాని యిప్పుడు పలకరించాలనే కోరిక కలగ లేదు. పలకరించేందుకు ధైర్యం కూడా లేదు. సముద్రపు గాలికి ఎగిరే ఆవిడ తల వెంట్రుకలకీ, టెర్లిన్ చీర కొంగుకి ఉన్నంత విలువ తనకి లేదు. ఆవిడ పెంపుడు కుక్కకున్న విలువ తనకి లేదు. అలాంటప్పుడు ఎలా పలకరించడం?

చెలియలి కట్ట దాటలేక కోపంతో విరిగి పైకెగిరి పడుతున్న కెరటాల్ని చూస్తున్నాడు కృష్ణమూర్తి. "మానవాళికి నిజంగానే మంచి కాలం రహిస్తుందా.... కడలి నృత్యం శమిస్తుందా...." అనే శ్రీశ్రీ గేయం జ్ఞాపకమొచ్చింది. అవును ఈ సందేహం కృష్ణమూర్తికీ వచ్చింది.

"హల్లో మిస్టర్, ప్లీజ్, మిమ్మల్నే" అని ఎవరో పిలిచినట్టయి వెనక్కి తిరిగి చూశాడు కృష్ణమూర్తి. కుసుమ చేతితో ఒక గొలుసు పట్టుకుని నిల్చుని వుంది. కృష్ణమూర్తి గాబరాగా లేచి నిల్చున్నాడు. ఆవిడ చేతిలో గొలుసు చూసి తన చేతికి సంకెళ్ళు వేయడాని కొచ్చినట్టుగా భయపడ్డాడు. అది కుక్క గొలుసనే విషయం ఒక్క తృటిలో గ్రహించి వెంటనే ధైర్యం తెచ్చుకుని "నమస్తే...." అన్నాడు.

"నమస్తే, నేను కాలేజీలో —"

"బి. ఏ పాసయ్యాను. మిమ్మల్ని కాలేజీలో చాల సార్లు చూశాను."

ఆవిడ సంతోషించినట్టు చిరునవ్వు నవ్వింది.

"నాకో చిన్న హెల్ప్ కావాలి" అం[illegible]

హెల్ప్ అనేది యితరుల నుంచి కాసించి పుచ్చుకోగలననే ధైర్యంతో.

"మీకు నా హెల్పా? నా హెల్పు కావల్సిన వాళ్ళు కూడా యీ లోకంలో ఉన్నారన్న మాట."

కుసుమ కిల-కిల నవ్వింది. ఆవిడ అతని మాటల్లోని హ్యూమర్ గ్రహించింది కాని పేథాస్ గ్రహించలేదు.

"ఒక్కసారి దయచేసి రండి. నా కారు స్టార్టవడం లేదు. బేటరీ వీక్‌గా ఉన్నట్టుంది నేను స్టీరింగు పట్టుకుని స్టార్ట్ చేస్తాను. మీరు కొంచెం కారు తొయ్యాలి. స్టార్టవుతుంది. ఓ. కే."

ఈవిడకి తను సాయం చేస్తే ఆవిడ తనకేమైనా సాయం చేస్తుందా? కుసుమ తండ్రి మంచి పలుకుబడి వున్నవాడు. ఆయనతో చెప్పి ఏదైనా వుద్యోగం యిప్పించలేదా? అయితే యీవిడ కారు తోసినంత మాత్రాన తనకు రికమెండ్ చేస్తుందా? ఆవిడకి తన మీద ఆసక్తి ఎందుకుండాలి? ఏ ప్రేమో గీమో అయితే చేయొచ్చుగాని!

"రండి, రండి, నాకు లేటయి పోతూంది."

"పదండి!" అంటూ బయలుదేరాడు కృష్ణమూర్తి. కారు ఒక ఫర్లాంగు దూరంలో వుంది. ఇద్దరూ యిసకలో ప్రక్క-ప్రక్కనే నడుస్తున్నారు.

"మీరు భీమారావుగారి కుమార్తె కదూ?" అన్నాడు కృష్ణమూర్తి ఆ నిశ్శబ్దం భరించలేక.

"అవును" అన్నది కుసుమ ముక్తసరిగా.

"మీ యిల్లు చాలా దూరమనుకుంటాను."

"అవును, నాలుగైదు మైళ్ళుంటుంది."

"చాల దూరమే. దారిలో ఈ కారు మళ్ళీ ఆగిపోతే తొయ్యడానికి నన్నా కారులో కూర్చోబెట్టుకోండి."

కుసుమ మళ్ళీ కిల-కిల నవ్వింది.

"మీకు సెన్స్ ఆఫ్ హ్యూమర్ బాగా ఉన్నట్టుందే!" అంది నవ్వుతూ.

"మీ కారాగి పోయినప్పుడల్లా దాన్ని తోసే ఉద్యోగమిప్పించండి చేస్తాను. పని లేకుండా వున్నాను."

దీనికి కిల-కిల నవ్వింది కుసుమ.

"మీరు బి. ఏ పాసయానన్నారు."

"అవును. బి. ఏ పాసయిన వాడు కారు తొయ్యడానికి పనికి రాడా? ఇప్పుడు తోసి చూపిస్తానుగా!"

కుసుమ ఈసారి కిల-కిల నవ్వలేదు.

ఇద్దరూ కారు సమీపించారు. కుసుమ కారెక్కి స్టీరింగు ముందు కూర్చుని స్టార్ట్ చేసింది. కృష్ణమూర్తి కారు తోసేడు. కారు స్టార్టయింది.

"రండి, బాక్ సీటులో కూర్చోండి" అంది కుసుమ.

"బాక్ సీట్‌లో మీ అల్‌షేషియన్ వుంది నాకు భయం."

కుసుమ మళ్ళీ నవ్వి "ఐతే ఫ్రంటులోనే కూర్చోండి" అన్నది.

కారు కొంతదూరం వెళ్ళింది. ఇద్దరూ మాట్లాడలేదు. దగ్గరగానే కూర్చున్నప్పటికీ యిద్దరిమధ్య కొన్ని మైళ్ళ దూరం ఉన్నట్టుగా వుంది. మాట్లాడుకునేందుకు విషయాలేమీ లేవు. మీ నాన్నగారితో చెప్పి ఏదైనా వుద్యోగం యిప్పించండి అని అడుగుదామని కృష్ణమూర్తికి నోటివరకూ వచ్చింది. కాని మా నాన్న మినిష్టర్లూ ఎంపీలూ భారీ వ్యాపారస్తులూ తీసుకొచ్చే వాళ్ళకే వుద్యోగాలిప్పిస్తారు అంటుందేమోననే అనుమానం కొద్దీ అడగలేదు. ఆవిడంతట ఆవిడే తన ఉద్యోగ విషయం అడిగితే తనేదేనా చెప్పొచ్చును కాని — ఆవిడ ఆ విషయమే ఎత్తలేదు.

కారు సినీమా హాలు ప్రక్కగా పోతూంది.

"హేపీ జర్నీ పిక్చరు చూశారా?" అంది కుసుమ.

"లేదండీ, బాగుంటుందా?"

"చాలా బాగుంటుంది. హీరో పేద వాడు. హీరోయిన్ చాలా రిచ్. ఒక ట్రయిన్‌లో జర్నీ చేస్తూ వారిద్దరూ ప్రేమించాలనుకుంటారు. ఇద్దరూ వెళ్ళవలసిన ఊళ్ళకు వెళ్ళకుండా దారిలో ఒక చిన్న పట్టణంలో దిగిపోయి పెళ్ళి చేసుకుంటారు."

"చాలా ఈజీగా జరిగి పోయింది. సినీమా కాబట్టి!" అన్నాడు కృష్ణమూర్తి.

కుసుమ మళ్ళీ నవ్వింది.

"మీ యిల్లు యింకా ఎంత దూరముంది?" అన్నాడు కృష్ణమూర్తి.

"వచ్చేశాం. ఇక్కడికో రెండు ఫర్లాంగులుంటుంది. అంతే!"

"అయితే మరి మీ కారు దారిలో ఆగిపోయే ప్రమాదం లేదు. నేనిక్కడ దిగిపోతాను. ఇక్కడికి మా యిల్లు దగ్గరే!" అన్నాడు కృష్ణమూర్తి.

తన భుజాల మీంచి పెద్ద భారమేదో దిగిపోయినట్టు కుసుమ ఒక నిట్టూర్పు విడిచి కారు నిలబెట్టింది.

కృష్ణమూర్తి కారు దిగి "గుడ్‌నైట్, విష్ యూ ఎ హేపీజర్నీ" అన్నాడు.

కుసుమ కిల-కిల నవ్వి "గుడ్‌నైట్" కారు స్టార్ట్ చేసింది. కృష్ణమూర్తి వెళ్ళబోతూ వుంటే "హల్లో మిస్టర్" అని పిలుపు వినిపించింది.

అతను వెనక్కి తిరిగి కుసుమవేపు చూశాడు. తన పేరు 'కృష్ణమూర్తి' అని చెబుదామనుకుని మానేశాడు.

కుసుమ తన ఎడం చేయి బయటికి చాపి "ప్లీజ్ కీప్ దిస్" అని ఒక పది రూపాయల నోటు కృష్ణమూర్తి చేతిలో పెట్టి స్పీడుగా కారులో వెళ్ళిపోయింది.

కృష్ణమూర్తికి నవ్వొచ్చింది. తను కారు తోసినందుకు ఆవిడ తనకు యీ డబ్బిచ్చి తన సంబంధం తెంపుకుంది.

కాని ఈ పది రూపాయలు తను పని చేసి మొదటిసారిగా సంపాదించిన డబ్బు కావడంవల్ల అతనికెంతో సంతోషం కలిగింది.

*